

στο μικροσκόπιο...

Υπάρχει ενδεχόμενο να βγούμε από την κρίση; Η λογική λέει όχι. Όταν κάποιος χρωστάει ολόκληρο το ετήσιο εισόδημά του και μισό παραπάνω (το 150% των εισοδημάτων κάθε χρόνου) επί τρία, δεν υπάρχει λογική ή τέχνασμα που να του εξασφαλίζει την αποπληρωμή του χρέους του συν τη συντήρησή του.

Αυτό λένε η λογική και τα νούμερα. Όμως ο πολιτικός λόγος δεν μιλάει για αδιέξοδο, η αναφορά στο αδιέξοδο απουσιάζει εντελώς, και το «εντελώς» στην περίπτωση αυτή γεννάει φόβο. Ο πρωθυπουργός περίπου βεβαιώνει ότι σε δύο χρόνια θα έχουμε ξελασπώσει. Η αξιωματική αντιπολίτευση φέρεται να είτε ότι χωρίς «μνημόνιο» έφτανε ένας χρόνος για την ανάκαμψη. Οι υπόλοιποι (παλαιοημερολογίτες και ρετάλια) ρητορεύουν μόνο για δικαίωμα των «εργαζομένων», ακόμα και των χρυσαιμειβόμενων «ρετιρέ» της ευνοιοκρατίας.

Η επαγγελματική ενασχόληση με την πολιτική, είναι κλινικά βεβαιωμένο, συνεπάγεται την απώλεια επαφής με την πραγματικότητα – ψυχιατρικό, όχι συμπεριφορικό σύμπτωμα. Εξαίρετοι οι περιπτώσεις ακραίου συνειδητού αμοραλισμού, όπως η προεκλογική (το 2009) διαβεβαίωση ότι «λεφτά υπάρχουν». Συνεχίζουν σήμερα την εγκληματική εξαπάτηση των πολιτών τα κυβερνητικά κανάλια πρακτορεύοντας πληθωρικά επαίνους και συγχαρητήρια των επιτηρητών της οικονομίας μας για τις επιτυχίες του πρωθυπουργού και των αυλικών του. Ωσάν να απέχου-

με πλέον ελάχιστα από την έξοδο στη σωτηρία.

Η ελλαδική κοινωνία έχει τραγικά χαμηλό δείκτη κατά κεφαλήν καλλιέργειας. Σώζει όμως, κατά καιρούς, ενστικτώδη αντανάκλαστικά αυτοάμυνας. Αυτά τα απροσδόκητα αντανάκλαστικά οδήγησαν και στην πρωτοφανή (αν και όχι ικανή να αποδομήσει το εξαιρετιωμένο πολιτικό σύστημα) αποχή από την κάλπη στις 7 και στις 14.11.2010. Εφτασε η αποχή σε ποσοστά που ξεπερνάνε κατά πολύ αριθμητικά τη μερίδα των ψηφοφόρων με α-

τεννουχισμός της κομματικής ένταξης.

Για τη «μαγιά» των πολιτών που διαθέτουν σκέψη και κρίση είναι παρανοϊκό σήμερα να αισιοδοξούν. Είναι λογικό να πνίγονται από την οργή, τον θυμό του απελπισμένου. Και να φοβούνται. Ξέρουν πως ούτε η οικονομία «μαζεύεται» από μαθητευόμενους μάγους σε ρόλο jeune premier, ούτε περιθώρια υπάρχουν σήμερα για λαϊκές εξεγέρσεις. Το νομοτελειακά πιθανότερο είναι η έκρηξη των ανέργων, των μεταναστών, της φτωχολογίας.

ποσοστό οργισμένης αποχής στις πρόσφατες εκλογές Τ.Α. δεν το προκάλεσε καμιά μεθόδευση, προπαγάνδα, συνθηματολογία. Το δίδυμο Κακλαμάνη - Ψινάκη, η κραυγαλέα ανεπάρκεια Κικιλία, η αναιδής πρόκληση της σύνθεσης του ψηφοδέλιου Γκιουλέκα δεν καταγγέλθηκαν με αναλυτική επιχειρηματολογία, δεν φάνηκε να κατανοούν ούτε καν οι αντίπαλοί τους γιατί και στις τρεις αυτές περιπτώσεις η προσβολή της νοημοσύνης, της αξιοπρέπειας, του ήθους ήταν ανυπόφορο για τον πολίτη. Το

πρόβλεπτη κοινωνική δυναμική, κάποιοι να θυμούνται. Να μην ξεχαστεί ποτέ, σε οποιοδήποτε συνθήκες, η σημαδιακή «διακαναλική» συνέντευξη του πρωθυπουργού Γ. Α. Παπανδρέου, στις 25.10.2010: σε ποια έκπτωση διανοητικής στάθμης έφτασε ο πολιτικός βίος της χώρας. Να μην ξεχαστεί η προσβλητική της νοημοσύνης των πολιτών εικόνα, ο ανθρωπολογικός τύπος «νάνο» των ταυνομένου επ' άκρων ονύχων». Να ηχούν πάντοτε στα αυτιά κάποιων Ελλήνων οι σολοικισμοί, οι βαρβαρισμοί, η επιδειξη αμάθειας («μηδέν στο πλήκιο») του διαχειριστή της ιστορίας των Ελλήνων σήμερα. Κάποιοι να θυμούνται πάντα τους όρους του «Μνημονίου» που υπέγραψε ο πρωθυ-

πουργός, όρους που μόνο φε-

ουδάργες επέβαλλαν άλλοτε σε δουλοπάροικους.

Η «μαγιά» της ανθρώπινης ποιότητας στην ελληνίδα γη να μην ξεχάσει ποτέ ότι ο Αντώνης Σαμαράς επέλεξε (ηγετική του επιλογή) να ζητήσει την ψήφο μας για Κακλαμάνη και Ψινάκη, για Κικιλία και Ψωμιάδη. Να μην πάψουν ποτέ να διερωτώνται κάποιοι Έλληνες για τα κριτήρια αξιολόγησης της ανθρώπινης ποιότητας, κριτήρια συμβιβασμού ή απαρνητικής αντίστασης σε κομματικές σκοπιμότητες, που διέσωσε ο εγγονός της Πηνελόπης Δέλτα.

Στο πρόσωπό του, όπως και στο πρόσωπο του αυλικού, της πρωθυπουργικής κουστωδίας, Γερούλάνου, οι μνήμονες Έλληνες μετρούν τις αντοχές επιβίωσης της αρχοντιάς των Μπενάκηδων. Νοσταλγικού μέτρου φιλοπατρίας.

Η ακαταμάχητη δυναμική της ποιότητας

Του Χρηστού Γιανναρά

προκατάληπτη σκέψη και κρίση. Αλλά αυτός ακριβώς είναι ο ρόλος της «μαγιάς» των καλλιέργημένων: ζυμώνουν το φύραμα «ανεπαισθητός». Κάποιοι άγνωστοι νόμοι επενεργούν και οι ελάχιστοι αριθμητικά οδηγούν τους πολλούς. Όχι σε διανοητικές επιγνώσεις. Σε ενστικτώδη σοφία αυτοάμυνας.

Στη «μαγιά» αυτή προστίθεται, χωρίς να το ξέρει, κάθε πολίτης που αφυπνίζεται από τη νάρκη της συμφεροντολογικής ή μόνο ψυχολογικής ένταξης σε κομματικό ποιμνιοστάσιο. Πέφτουν τα λέπια από τα μάτια του και αρχίζει να βλέπει: Την ψυχανωμία της χαμένης επαφής με την πραγματικότητα ή τη συνειδητή στρέβλωση της. Την ανήθικη ψευδολογία. Την εγκληματική ιδιοτέλεια. Την παχυδεσμική αναισθησία. Τη θλιβερή αμβλύνοια που γεννάει ο αυ-

Ζούγκλα βίας, ίσως και αίμα.

Φυσικό να νιώθουμε τελειώς αδύναμοι μπροστά στα επερχόμενα. Να γαντζωνόμαστε στην προσδοκία μήπως και αναφανεί κάποιος απροσδόκητος μπροστάρης, κόμμα ή καινούργιος αρχηγός στα σαπισμένα «εξουσίας» – αμειλικτος μεταρρυθμιστής. Αλλά ο ρόλος και η δυναμική της «μαγιάς» δεν είναι η παθητική αναμονή. Ενεργεί δραστικά ο πολίτης έστω και μόνο με την επίγνωση ότι οι λίγοι συνειδητοποιημένοι οδηγούν τους πολλούς. Όχι σε διανοητικές επιγνώσεις. Σε ενστικτώδη σοφία αυτοάμυνας.

Ξεκάθαρα κριτήρια, ασυμβίβαστες διακρίσεις ποιότητας, απροκατάληπτες αποτιμήσεις αξίας. Είναι γεννήματα της σκέψης και της κρίσης λίγων, αλλά αξιοποιούνται με απρόβλεπτη δυναμική από το ένστικτο των πολλών. Το απίστευτο

συνειδητοποίησε η «μαγιά» και οδήγησε το ένστικτο των πολλών.

Να διδαχθεί, λοιπόν, και από την πρόσφατη εμπειρία ο πολίτης ότι δεν είναι αδύναμος. Αυτό που αμερόληπτα και με ασυμβίβαστη αυστηρότητα συνειδητοποιεί, το ελεύθερο, ανυπότακτο στην ιδιοτέλεια φρόνημά του, η υπεύθυνη κρίση του, είναι η γονιμότερη αγωνιστική προσφορά του στα κοινά. Και οφείλει να την καταθέσει σε κάθε κοινωνική αναστροφή. Ηρεμα, νηφάλια, απερίφραστα. Όχι για να μεταπείσει κανέναν, όχι για να προπαγανδίσει τις εκτιμήσεις του. Μόνο για να ακουστεί η ανιδιοτελής μαρτυρία, να εγκεντρωθεί στην απρόβλεπτη δυναμική της επικοινωνίας. Και να συντηρείται στη μνήμη η ενόργεια των εμπειρικών πιστοποιήσεων.

Είναι σπέρμα ελπίδας, με α-

«ΠΟΛΕΜΟΣ» ΣΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΕΣ

Πάμφθνα εισιτήρια εσωτερικών δρομολογίων

Τις τελευταίες δύο εβδομάδες βρίσκεται σε εξέλιξη ένας «πόλεμος» τιμών μεταξύ των αεροπορικών εταιριών, ιδιαίτερα στα εσωτερικά δρομολόγια. Παράλληλα αυξήθηκε κατά 8%, τον Σεπτέμβριο, ο αριθμός των επιβατών εσωτερικών πτήσεων σε σύγκριση με τον αντίστοιχο μήνα του περασμένου χρόνου, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

Την περασμένη Πέμπτη, η Tiger Airlines ανακοίνωσε εισιτήριο \$19,95 για πτήσεις από τη νέα της βάση στο Άβαλον, λίγο έξω από τη Μελβούρνη, προς το Σίδνεϊ και την Αδελαΐδα. Η εταιρία ανακοίνωσε ακόμα εισιτήρια έναντι \$28,95 για πτήσεις από το Σίδνεϊ στο Γκολντ Κοστ ή τη Βρισβάνη.

Αλλά και τα εισιτήρια εξωτερικού έχουν μειωθεί τελευταία για αρκετούς προορισμούς.

Η Jetstar πρόσφερε την περασμένη εβδομάδα ει-

σιτήρια \$89 για τη Νέα Ζηλανδία, για επιβάτες χωρίς αποσκευές, για να γιορτάσει τα πέντε χρόνια από την έναρξη πτήσεων της προς τη γειτονική χώρα. Εξάλλου, η ίδια εταιρία ανακοίνωσε ότι το Φεβρουάριο θα προσφέρει φθηνά εισιτήρια στις πτήσεις προς Μανίλα από το Ντάργουιν έναντι \$99 και από το Σίδνεϊ και τη Μελβούρνη έναντι \$199.

Ειδικό σε θέματα αεροπορικών ταξιδιών σχολιάζουν ότι η είσοδος στην αγορά της εταιρίας Tiger Airlines έχει αυξήσει τον ανταγωνισμό.

Ένας άλλος παράγοντας που συμβάλει στη μείωση των τιμών είναι το γεγονός ότι όλες οι εταιρίες έχουν παραγγείλει νέα αεροσκάφη που θα αρχίσουν να παραλαμβάνονται το νέο έτος και έτσι θα έχουν αυξημένη μεταφορική ικανότητα.

Η κίνηση

Στη διάρκεια του Σεπτεμβρίου μετακινήθηκαν με

Τα αεροπορικά εισιτήρια μεταξύ ορισμένων μεγαλουπόλεων της Αυστραλίας έχουν μειωθεί σε απίστευτα χαμηλές τιμές.

πτήσεις εσωτερικών δρομολογίων 4 εκατομμύρια 690 χιλιάδες επιβάτες, σύμφωνα με έκθεση του Γραφείου Υποδομών, Μεταφορών και Περιφερειακής Οικονομίας.

Η κίνηση ανάμεσα στους πιο δημοφιλείς προορισμούς, το Σίδνεϊ και τη Μελβούρνη, αυξήθηκε κατά 8 περίπου τοις εκατό στη διάρκεια του Σεπτεμβρίου, ενώ η κίνηση επιβατών στις πτήσεις Μελβούρνη-Βρισβάνη αυξήθηκε, στο ίδιο διάστημα, κατά 13%. Τέλος, αύξηση 2% σημειώθηκε και στους επιβάτες των πτήσεων Σίδνεϊ-Βρισβάνη.